

[Wilhjelm.]

for dem, der sidder dér, i forhold til, hvad de sad for som lejere, og det forudsætter endda, at samtlige lejere går med på andels-overtagelsen. Det gør de jo aldrig i praksis, og hvis vi skal sige, at højden i praksis vel snarere er, når det er bedst, ca. $\frac{2}{3}$ af dem, ja, så bliver det for disse folks vedkommende snarere i hvert fald en tredobling af boligudgiften ved overtagelse på andelsbasis. Derfor er der heller ingen grund til at vente, at der bliver nogen andels-overtagelser.

Men da man nu har søgt — måske i en vis erkendelse af, hvad det var for noget brok, man lavede med miniboligforliget i februar — at lette på et enkelt punkt, skal vi selvfølgelig ikke være dem, der modsætter os det, og det er altså dette med at muliggøre for pensionister — og her diskrimineret til alene at gælde alderspensionister — at opretholde det boligsikringsbeløb, de havde på de gamle lejevilkår, også hvis de bliver andelshavere. Men vi sagde, så vidt jeg husker som de eneste ved første behandling, at vi var ikke fremmed for tanken om, at man indefrøs den støtte, man herved gav; det er det, der er sket, og det skal jeg ikke beklage. Jeg tror ikke, der var kommet hverken flere eller færre, for det er i forvejen nul og niks, andels-overtagelser ud af det, selv om man ikke havde indefrosset; men i hvert fald finder vi principielt stadig væk, det må være et rigtigt princip, når der ydes noget, der ligner boligsikringsbeløb, til noget, der er en eller anden art af ejerboliger, at det kan man ikke uden videre. Deri er jeg for så vidt noget enig med venstres ordfører, det er noget af et skråplan at komme ud på, når man ikke har nogen som helst garanti imod kapitaliseringen, og derfor må det være rigtigt her såvel som ved skatten af lejeværdien for pensionister i selvejerboliger at sige, at man indefryser denne støtte, så det skal vi ikke beklage.

Som sagt tror vi ikke, der kommer flere andelsboligforeninger ud af det her, og der var i forvejen ingen udsigt til, at der kom nogen overhovedet eller i al fald kun nogle få i starten.

Vores begrundelse for at støtte er altså ikke den samme som CDs, der siger: vi stemte for miniboligforliget, altså stemmer vi også for det her. Vi stemte som bekendt imod med hænder og fødder ved minibolig-

forliget. Jeg skal da også lige korrigere hr. Arnfast, når han siger, at andels-overtagelser i forbindelse med miniboligforliget jo også er de andels-overtagelser, der sker i forlængelse af tilbudspligten fra den almindelige lejelov, som indgik i et boligforlig sidste år, hvor vi dog heller ikke var medvirkende, naturligvis.

Det andet nye princip er den automatiske dyrtidsregulering, og selve princippet er i orden. Det stillede VS selv forslag om sidste forår uden at kunne få ret mange med på det, men når det er sagt, at princippet er i orden, vil jeg også sige, at det er helt utilfredsstillende, som det er gjort på forskellige leder og kanter.

Det er klart urimeligt, at man tager udgangspunkt i et reguleringspristal på 110, og selv om nogle vil ændre det til 108, for at der overhovedet skal blive udløst en portion inden 1. januar 1978, bliver det ikke helt rimeligt alligevel. Sagen er jo, som det er påvist af Boligselskabernes Landsforening, at reguleringspristallet på det tidspunkt, hvor de nuværende boligsikrings-satser sidst blev aftalt, var 103,8, og hvis man ikke vil gå derned og tage sit udgangspunkt, har man så at sige automatisk indbygget en direkte forringelse, og derfor har VS stillet ændringsforslag om, at udgangspunktet tages i et reguleringspristal på 103.

Et andet sted, hvor denne regulering er svag, er, at der skal så meget som 5 points til, før der overhovedet sker noget, og at regulering kun skal ske én gang årlig og først et halvt år efter, at det pågældende pristal har udløst de 5 points. Det betyder jo i gennemsnit både et meget stort efterslæb og en meget lang forsinkelse af udløsningen. Vi har søgt at råde bod på begge dele ved i ændringsforslag at kræve regulering to gange årlig og med efterslæb, der kun er 3 måneder bagud for det pågældende reguleringspristal.

Vi har desuden stillet nogle ændringsforslag, som svarer til sidste års forsøg på at rette op til det boligsikringsniveau, man havde i slutningen af 1960'erne. Det drejer sig om at ajourføre nogle almindelige tal på skalaerne. Det drejer sig om at ændre på nogle af procenterne, og i virkeligheden indebærer det ikke andet end at give boligsikringsordningen nogenlunde den vægt, den havde i årene 1968-71. Det blev afvist sid-